

Всички империи в миналото са били построени от военните, и всички са знаели, че се изграждат. Британците са знаели, че създават империя, Французите, Германците, Римляните, Гърците...и са били горди с това. Винаги са имали извинение, като разпространение на цивилизацията, на религията, нещо такова, но са знаели че го правят. Ние не осъзнаваме. Мнозинството от хората в САЩ си нямат представа, че живеем от богатата на нашата тайна империя. Че днес има повече робство по света, от когато и да било. И следва да се запитате... ако това е империя, кой е императорът? Явно президентите на САЩ не са императори. Императорът не бива избран, не служи определен мандат, и не отговаря пред никой, всъщност.

Така че, не може да категоризираме президентите така. Но имаме това, което смятам за еквивалент на император, това което наричам Корпоратокрация. Които управляват най-големите ни корпорации. И те наистина действат като императорите на тази империя. Те контролират медиите, или чрез директна собственост, или чрез реклами. Те контролират повечето политици, защото им финансират кампаниите или чрез корпорациите, или чрез лични дарения, които идват от корпорациите. Никой не ги избира, не служат ограничен мандат, не отговарят пред никой, и на самия връх на корпоратокрацията наистина не можеш да кажеш дали този човек работи за частна корпорация или за правителството, защото постоянно се местят ту насам, ту натам. Имаме човек, който в един момент е президент на голяма строителна компания като Халибъртън, а в следващия е вицепрезидент на САЩ. Или президента, който е бил в петролния бизнес. И това е независимо дали има демократи или републиканци на власт. Получава се движение напред-назад през въртяща се врата. И в определен смисъл, правителството ни е в сянка в голяма част от времето, и политиката се провежда от корпорациитена едно ниво или друго. На практика, постановленията на правителството се правят от Корпоратокрацията, и се представят на правителството и така стават държавна политика. Това е изключително уютно партньорство. Това не е "теория на конспирацията" в никакъв случай. Тези хора не е необходимо да се събират да плетат интриги. Те всички просто работят под една обща директива, и тя е максимални печалби, без оглед на последствията за обществото или околната среда.

"Този процес на манипулация от Корпоратокрацията чрез използването на дълга, подкупите и политическите преврати се нарича Глобализация. Точно както Федералния резерв държи американския народ в позицията на крепостни селяни, посредством вечен дълг, инфлация и лихва, Световната банка и МВФ изпълняват тази роля в глобален мащаб.

Основната измама е проста: поставяш една страна в дълг, или чрез собствената й

недалновидност, и след това налагаш "условия" или "политика на изменение на инфраструктурата, често свеждащи се до следното: обезценяване на валутата. Когато цената на валутата пада, с нея пада и цената на всички стоки, които тя замества. Това прави местните ресурси достъпни за хищнически държави на части от реалната им пазарна цена. Големи финансови съкращения за социални програми, обикновено включват образованието и здравеопазването, компрометирайки добруването и интегритета на обществото, оставяйки населението податливо на експлоатация. Приватизация на държавни фирми. Това означава, че важни за обществото системи могат да бъдат купени и управлявани от чужди корпорации с цел печалба.

Например през 1999 Световната банка настоява боливийското правителство да продаде гражданското водоснабдяване на 3-тия си по големина град на US компанията "Бехтел". Веднага сметките за вода на и без това бедното население скачат до небето. Едва след цялостен бунт на местните жители договора с Бехтел е анулиран. Следва либерализация на търговията или отварянето на икономиката чрез премахване на ограниченията за външна търговия. Това дава почва за набор от издевателски икономически изяви, като например транснационални корпорации вносители на масово произведени стоки, подбиващи цените на местните производители и съсипващи местната икономика. Такъв пример е Ямайка, която след приемане на заем и условия от Световната банка загуби най-ценните си пазари на земеделски култури в конкуренция със западни стоки. В наши дни безброй фермери са без работа, неспособни да се конкурират с големите корпорации.

Друг вариант е създаването на голям брой привидно незабелязани, нерегулирани фабрики при нечовешки условия, които се възползват от наложените икономически трудности. В допълнение, поради дерегулация на производството, разрушаването на околната среда е постоянно, докато ресурсите на страната се експлоатират от безразличните корпорации, умишлено изхвърляйки големи количества замърсители. Най-големият процес за замърсяване на околната среда в световната история се води от името на 30 000 еквадорци и жители на Амазонка срещу Тексако, която сега е притежавана от Шеврон, тоест, срещу Шеврон за действията на Тексако. Замърсяването е оценено на повече от 18 пъти това, което Ексксон Валдез изхвърли на брега на Аляска. В случая с Еквадор това не беше нещастен случай. Петролните компании са го направили умишлено; те са знаели, че го правят, за да спестят пари от разходи по изхвърлянето.

Освен това, повърхностен поглед върху представянето на Световната банка показва, че тази институция, публично претендираща да помага за развитието на бедни страни, и борба с бедността, не е направила нищо освен да я увеличи и да увеличи разликата в

богатството, докато корпоративните печалби хвърчат. През 1960 разликата в доходите на една пета от населението в най-богатите страни, срещу една пета от населението в най-бедните е било 30:1. До 1998 разликата става 74:1. Докато световния БВП се е повишил с 40% между 1970 и 1985, живеещите в бедност всъщност са се увеличили с 17%. За периода 1985 - 2000 живеещите с по-малко от долар на ден са се увеличили с 18%. Дори Обединения Икономически Комитет на САЩ признава, че едва 40% от всички проекти на Световната банка са успешни. В края на '60-те години Световната банка се намесва в Еквадор с огромни заеми. През следващите 30 години бедността там се е увеличила от 50% на 70%. Безработицата и частичната заетост са се увеличили от 15 на 70%. Гражданския дълг - от 240 млн. на 16 млрд., дела от ресурси в ръцете на бедните от 20% става 6%. През 2000 г. 50% от националния бюджет на Еквадор отива за изплащане на дългове. Важно е да се разбере: Световната Банка е всъщност US банка, защитаваща US интереси. Защото САЩ притежават правото на вето над нейните решения, като най-големия доставчик на капитал. И откъде банката е взела тези пари? Познахте: взела ги е "от въздуха" чрез банковата система за частичен резерв. От 100-те най-силни световни икономики, на базата на годишен БВП, 51 са корпорации. А 47 от тези 51 са US-базирани. Walmart, General Motors и Exxon са по-силни икономически от Саудитска Арабия, Полша, Норвегия, Южна Африка, Финландия, Индонезия и много други. И докато защитните търговски бариери биват разбивани, империята се разширява.

Изправяте се пред 21"-ия си екран и виете за Америка и демокрацията. Няма Америка, няма демокрация. Има само IBM и ИТТ, и AT&T, и DuPont, Dow, Union Carbide, и Exxon. Това са нациите на света днес. За какво мислите че си говорят руснаците на техните държавни конгреси - за Карл Маркс?? Изваждат своите линейни програмни графики, статистически решения, теории, мин-макс решения, и изчисляват вероятността цена-разходи на своите транзакции и инвестиции, точно като нас. Вече не живеем в свят на нации и идеологии, г-н Бийл. Светът е сборище от корпорации, неуморно направлявани от незаглушимите закони на бизнеса. Светът е бизнес, г-н Бийл. Сам по себе си, светът, интегриран като едно цяло и в частност под формата на икономическа глобализация с митичните качества на капитализма на "свободния пазар", представлява една истинска "империя"...

Малцина са се изплъзнали от "структурните промени" и "условностите" на Световната банка, Международния Валутен Фонд, или Световната Търговска Организация, тези международни финансови институции, които колкото и неадекватно, все още определят какво означава икономическа глобализация... Силата на глобализацията е такава, че в рамките на нашия живот вероятно ще видим интеграцията, макар и неравномерна, на всички национални икономики на света, в една световна система на свободния пазар. Светът се превзема от една шепа сили на бизнеса, които доминират природните ресурси, необходими за живот, и контролират парите, с които достигаме до тези ресурси. Крайният резултат ще бъде световен

монопол, базиран не на човешкия живот, а на финансова и корпоративна мощ. И с нарастването на неравенството, естествено все повече хора се отчайват.

Тогава организацията е принудена да намери нов начин за борба с всеки, който се противопоставя на системата. Така се родиха "Терористите". Терминът "терорист" е празна квалификация, запазена за всяка личност или група, която дръзне да предизвика установения ред. Не трябва да се бърка с измислената "Ал Кайда", която е всъщност името на компютърна база данни за поддържаните от САЩ Муджахидини през '80-те години. Но има пропагандна кампания да се накара обществеността да повярва в съществуването на такъв обект...

Държавата зад тази пропаганда е САЩ. През 2007 Министерството на отбраната на САЩ получи 161.8 млрд. долара за така наречената световна война с тероризма. Според националния център по анти-тероризъм, през 2004 грубо около 2000 души са били убити в цял свят в следствие на терористични атентати. В това число 70 американци. Използвайки това число като средна статистика, което е изключително щедро, е интересно да отбележим, че два пъти повече хора годишно умират от алергия към фъстъците, отколкото от терористични актове. Същевременно, водещата причина за смъртност в Америка са сърдечно-съдовите заболявания, вземащи средно 450 000 жертви годишно. И през 2007 правителствените субсидии в тази област са били около 3 млрд. долара. Това значи, че правителството на САЩ през 2007 е похарчило 54 пъти повече средства за борба с тероризма, отколкото за превенция на заболяването, което убива 6600 пъти повече хора годишно.

И тъй като етикета тероризъм и Ал Кайда са неизменно лепени на всяка новина, за всяко действие срещу интересите на САЩ, митът се разраства. В средата на 2008 Щатският Главен прокурор предложи US конгреса официално да обяви война на тази фантазия, да не говорим, че до юли 2008 има официално повече от 1 млн. души в Щатския списък на предполагаемите терористи. Тези тъй наречени "Антитерористични мерки", разбира се, нямат нищо общо с гражданска безопасност сред нарастващите анти-американски чувства едновременно по света и у нас, които с право са основани на омразата към алчната корпоративна имперска експанзия, която експлоатира света. Истинските терористи на нашия свят не се срещат в тъмна доба или викат "Аллах акбар" преди някоя жестока проява. Истинските терористи на нашия свят носят костюми за 5000 долара и работят по най-високите позиции в сферата на финансите, политиката и бизнеса.

Така че какво да правим? Как да спрем една система на алчност и корупция, която има такава сила и инерция? Как да спрем това отвратително групово поведение, което не чувства състрадание за милионите избити в Ирак и Афганистан, за да може корпоратокрацията от Уол Стрийт да контролира енергийни ресурси и продукцията на

опиум. Преди 1980 Афганистан е произвеждал 0% от световния опиум. След като поддържаните от САЩ/ЦРУ Муджахидини спечелиха съветско-афганската война, до 1986 страната произвежда 40% от световното предлагане на хероин. До 1999 те вече произвеждат 80% от световното предлагане. Но тогава се случва нещо неочаквано. Талибаните се издигат на власт, и до 2000 г. унищожават по-голямата част от опиумните полета. Производството пада от 3000+ тона, на 185 тона - 94% намаление. На 9-ти септември 2001 плановите за нахлуване в Афганистан са на бюрото на президента Буш. Два дни по късно те получиха своето извинение. Днес производството на опиум в контролирания от САЩ Афганистан вече достига 90% от предлагания в света хероин, рекордни добиви се постигат всяка година. Как да спрем една система на алчност и корупция, която обрича бедното население на робство във фабриките за печалбата на Мадисън авеню? Или организира фалшифицирани терористични атаки с цел манипулация? Или създава вградени модели за социална манипулация, експлоатационни по рождение? Или систематично редуцира обществени свободи и нарушава човешки права, за да предпази себе си от собствените си недостатъци. Как да се справим с множеството скрити институции, като Консулството за Чуждестранни отношения, Трилатералната комисия и Билдерберг групата и останалите недемократично избрани групировки, които зад затворени врати заговорничат за контрола над политически, финансови, социални и екологични елементи от нашия живот?

Превод от английски:

Светослав Антонов